

fra alle Sider, at Regeringen ved at indlede en Forhandling med Mecklenborg om dette Foretagende har handlet ud fra Rigsdagens Initiativ og i Overensstemmelse med Rigsdagen, og da jeg maa føje til, at Regeringen har handlet heldigt med Mecklenborg i den Transaktion, der har fundet Sted, kan jeg ikke forstaa — i den Henseende er jeg fuldt ud i Overensstemmelse med adskillige ærede Talere, der have udtalt sig baade i det andet Ting og her — andet, end at det er ikke værdigt for den danske Rigsdag at desavouere Regeringen i den Handel. Hvis det havde været omvendt, hvis den danske Regering, for at bruge et borgerligt Udtryk, et grimt Udtryk, havde ladet sig tage ved Næsen af den mecklenborgske Regering i dette Forhold, kunde man sige her fra Rigsdagen med en vis Føje, at den Regering, der har kunnet gøre en saadan daarlig Handel, desavouere vi. Men da Tilfældet uomtvisteligt er dette, at den danske Regering har handlet heldigt og dygtigt med den mecklenborgske Regering i dette Forhold, forekommer det mig at være uden for al Tvivl, at den danske Rigsdag bør staa med den danske Regering i dette Forhold.

Jeg skal sige et Par Ord om den tredie Side af det foreliggende Jærnbane-forslag, nemlig om Korsør-Anlægget. Ogsaa dette ønsker jeg holdt uden for Sagen, og det ud fra den samme Grundbetragtning, som jeg har fremsat før, at det er ikke forberedt, at det ikke kommer til Rigsdagen paa en saadan Maade, at det kan siges at gaa derfra værdigt og anstændigt gennemset. Det er øjensynligt af Folketingets Betænkning i denne Jærnbanesag, at Folketinget ikke har skænket den en alvorlig Overvejelse, og her i Tinget har den slet ikke foreligget; vi have ikke kunnet skænke den en alvorlig Overvejelse, og den Overvejelse, som vi have skænket den i forrige Samling, er ganske sikkert ikke anvendelig paa det foreliggende Forslag; der er foretaget ret væsentlige Forandringer deri. Jeg mener derfor, at man fuldt ud kan forsvare at lade dette — og næsten ikke kan forsvare andet — end at lade dette Forslag ogsaa ligge hen, altsammen fordi det ikke er forberedt, fordi det ikke med god Samvittighed kan sendes ud fra Rigsdagen i dette Øjeblik. Jeg kommer saa meget hellere til denne Betragtning, som, hvis man vilde følge den, er jeg slet ikke i Tvivl om, at man ikke behøvede at optage Statslaan. Der er for mig ikke Tvivl om, at Gedser—Warnemünde-Færgerne kunne bevilges, uden at man behøver Stats-

laan, og naar man vil lade alle de andre Anlæg vente til næste Rigsdagssamling, vilde man til hele denne Jærnbanehistorie ikke behøve noget Statslaan. Det synes mig at være en overmaade ønskelig Ting, at man kunde naa til dette. Der er ikke Tvivl om, at det er uheldigt i Øjeblikket at gøre Statslaan; og der er heller ikke Tvivl om, at vi over for en ny Regering vilde staa heldigere, hvis den begynder paa bar Grund, end hvis den begynder med det Baand om Benet, som dette Statslaan, og hvad der i øvrigt knytter sig dertil, maa være for Regeringen. Jeg er derfor ikke i Tvivl om at burde tilraade med god Samvittighed, at Landstinget nøjes med at vedtage den Side af dette Jærnbane-forslag, som gaar ud paa Gedser—Warnemünde-Færgerne, og slet ikke andet. Og jeg er slet ikke i Tvivl om, at kommer Loven saaledes ned til Folketinget, vil den blive vedtagen der. Jeg har den sikre Overbevisning, at Folketingets Flertal og Folketinget i det hele er saa gode patriotiske Mænd, at de ikke ville sige: Nej, vi ville ikke bevilge Gedser—Warnemünde-Færgerne, vi ville desavouere den danske Regering i dette Forhold, eller vi ville have i Betaling en Jærnbane af privat jydsk Interesse: Viborg—Herning eller Holstebro—Give eller dem begge to. Jeg finder mig ganske overtydet om, jeg har den Tillid til det danske Folketing, at det Standpunkt vil det ikke indtage, saa hvis Landstinget i den hele Situations Favør vil vedtage at lade kun Gedser—Warnemünde-Forslaget gaa ned til det andet Ting, vil jeg tro, at vi faa det bevilget i Folketinget, og at der derved skabes en Situation, der vil være den allerheldigste for den kommende Tid. Derfor anbefaler jeg paa det mest indtrængende, at man nøjes med dette Forslag.

Jensen-Lysholt: Jeg vilde gerne have Lov til over for det foreliggende Lovforslag — specielt over for det i § 1, Litra b. og c. nævnte, altsaa Erhvervelsen af Vejle—Give-Banen og dennes Forlængelse over Herning til Holstebro — at fremkomme med et Par anbefalende Udtalelser. Som ærede Medlemmer af dette Ting vide, har den Kommission, der har været nedsat for at tage Baneforholdene i Midtjylland under Overvejelse, enstemmig indstillet, at Banen fra Vejle til Holstebro gennemføres som Statsbane. Saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Indenrigsminister, har han tiltraadt dette ved at forelægge et særskilt Forslag i den Henseende, og jeg tilføjer, at Folketinget yderligere har